

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

การใช้เอนไซม์เซลลูเลสเพื่อลดปริมาณเชื้อโพรไบโอติกในกากเนื้อเมล็ดปาล์มน้ำมัน ควรใช้ที่ระดับ 1.2 มิลลิกรัมต่อกรัมของ PKM เป็นระดับที่เหมาะสมที่สุด เนื่องจากถ้าใช้เอนไซม์เซลลูเลสในปริมาณสูงกว่านี้ ไม่มีผลต่อการลดปริมาณเชื้อโพรไบโอติกเพิ่มขึ้นและเป็นการเพิ่มต้นทุนค่าอาหาร

การใช้กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันร่วมกับการเสริมเอนไซม์เซลลูเลสในระดับ 1.2 มิลลิกรัมต่อกรัมของ PKM ในสูตรอาหารไก่เล็ก (0-6 สัปดาห์) สามารถใช้กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันในสูตรอาหารของไก่เบตงได้ถึง 30 เปอร์เซ็นต์ โดยไม่มีผลกระทบต่อสมรรถภาพการผลิต แต่การใช้กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันในระดับที่สูงขึ้นมีผลทำให้อัตราการตายของเพิ่มสูงขึ้น ส่วนในสูตรอาหารไก่โต (7-12 สัปดาห์) สามารถใช้กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันในสูตรอาหารของไก่เบตงได้ถึง 40 เปอร์เซ็นต์ โดยไม่มีผลกระทบต่อสมรรถภาพการผลิต แต่ปริมาณการกินอาหารของไก่จะเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของกากเนื้อเมล็ดปาล์มน้ำมันในสูตรอาหารที่เพิ่มขึ้น จึงมีผลทำให้ต้นทุนค่าอาหารเพิ่มสูงขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. การใช้กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันระดับสูงในอาหารระยะไก่เล็ก จะมีผลให้อัตราการตายเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากการพัฒนาของระบบทางเดินอาหารของไก่ยังไม่สมบูรณ์
2. การใช้กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน ในระดับที่สูงขึ้นในอาหาร มีผลให้ต้องเพิ่มระดับของแหล่งพลังงาน (น้ำมัน) ในสูตรอาหารเพื่อปรับค่าพลังงานรวมในสูตรอาหารให้สมดุล ซึ่งมีผลทำให้ต้นทุนค่าอาหารเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย